

DARURILE DE LA GYULA

- 24 Iunie 2007 -

Am spălat, cu lacrimi și cu razele pe care soarele le-a revărsat cu dărnicie, pașii Poetului la Gyula, pe pusta ungară, unde pe vremuri românii durat-au o falnică a lor Catedrală, azi devenită una episcopală cu hramul lui SÎNT-NICOARĂ. Atunci, la 1869, chip feciorelnic de hoinar inteligent, cioplit în Bucovina din lemnul stejrarilor purtători de „suflete sub coajă” din Codrii Cosminului lui Ștefan cel Mare, frumos zburător cu negre plete și ochii mari cât dimensiunea demnității românești, mergea spre Apus, la Viena, să-și astîmpere nevoia de lumină și de dragoste, de prieteni buni ca Slavici, nevoia de Kant și de Hegel, de Veronica Micle sau de Schopenhauer.

Fulgere ademenitoare de cultură și de înțelepciune se arătau dinspre Berlin, căci Maiorescu spera, poate naiv, să-l vadă pe Lucașfâr un respectat profesor la Universitate, cu tabieturi și titluri pe care el le refuza însă. Dar „geniul pustiu”, melancolic și rece, și-a tot urmat „cărarea în codru”... spre piscurile poeziei și ale publicisticii. Cît mai trăi-voi nu-mi va pieri din inimă și creier *Sara pe deal*, imnul tulburător de iubire cîntat în Sfînta Catedrală de la Gyula, în straie populare, printre românii din Țară și cei ce ne-nconjoară, acolo la Gyula unde avem confrăți harnici și ospitalieri, acolo pe pusta cea ungară.

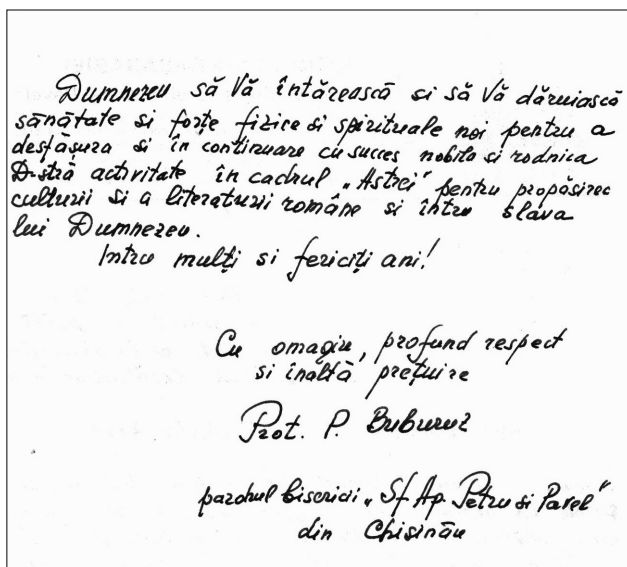
Și, nu-i lucru de mirare că „Seniorii Cetății” din Rupea brașoveană, cu duhul *Lepturariului* de la Aron Pumnul „cetire” au înobilat, iată, prin cîntec, pașii pierduți ai poetului prin codrii de aramă și pe cîmpii de aur stropite cu roua florilor albastre și a florilor roșii de mac. În sfînta zi a începutului de vară, cînd Sînzienele dădeau tîrcoale solstițiului, vrînd parcă să nu dispară așa de repede încă un an aflat sub vraja binecuvîntată a DENIILOR EMINESCIENE. Floarea de tei a înmiresmat cu laudă pe toți cei adunați la Gyula, iar buciumul se auzea sunînd cu jale acas’ la Botoșani, și-n Iași pe la podgorii, la Cernăuți, prin Basarabia iubită, pe Mureș și pe Tîrnave, la Blaj și-n Alba Reîntregirii noastre, prin Serbia și prin Bulgaria vecine. Ambasadorii ASTREI lui Șaguna s-au închinat la Gyula, români de pretutindeni aduși de EMINESCU prin hărnicia și devotamentul unei Doamne – Areta Moșu. După dumnezeiasca slujbă a noului tînăr episcop, ne-am veselit cu toții, că-n fața

istoricei biserici de la Gyula au jucat, românește, feciori de la Săcele cu „Călușarul” și „Borița” maghiară. În primitoria așezare ungară – pelerini de-o zi sau două ne-am amintit de Liszt și de Enescu și ne-am întors la vatră ceva mai buni și mai sensibili, iubindu-l europenește pe domnul nostru EMINESCU, reper ce ne unește.

Liviu DÎRJAN

Președintele desp. ASTRA „Frații Popeca”,
Săcele – Brașov

Doamnei Președinte a Asociației pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român ASTRA

Mă numesc Maria Crenguța Volintiru, locuiesc în localitatea Ștefănești, județul Botoșani și am participat la tradiționalul program „Denii eminesciene”, ajuns în acest an la a XIII-a ediție.

Țin să mulțumesc din suflet Doamnei Președinte ASTRA Iași, profesor Areta Moșu și întregului colectiv al Asociației pentru invitația făcută și pentru tot ceea ce înfăptuiesc pentru românii din țară și cei de peste hotare.

Pornind de pe meleaguri eminesciene, am străbătut locuri minunate și am pătruns mai adînc în istoria, cultura și religia poporului român.

Cuvintele gazdelor, diferind de la o regiune la alta, au totuși

ceva comun: toate sînt adevărate predici rostite cu afită trăire și credință încît ai vrea să oprești timpul pentru ca întotdeauna să fie totul ca lumina cuvîntului lor: dragostea dintre oameni și tăria credinței să guverneze lumea.

Datorită Asociației Astra am întîlnit oameni de valoare care își iubesc țara și cultura românească și luptă pentru a nu se pierde ceea ce numim „grai românesc”.

Am ajuns acasă mai bogată sufletește și parcă îmi iubesc și mai mult patria și sînt convinsă că ajutorul lui Dumnezeu este real și vizibil atunci cînd omul vrea să lucreze cu cele ale Duhului Sfînt.

Voi păstra vii în amintire momentele petrecute împreună și vreau să cred că poate ne vom reîntîlni la următoarele ediții.

Cu deferență.

Iulie 2007